

Východním Krušnohořím

Krušné hory! Nemilované, zatracované, podceňované. Má snad jiné horstvo v Česku v názvu něco z principu nevlídného? Při pohledu z vnitrozemí tvoří hrozivou hradbu, strmě se zvedající nad znásilněnou krajinou hnědouhelných pánví.

FOTO: ŠTĚPÁN VÍTEK

Pohled z Klínovce k severu na Vejprty a Oberwiesental.

Krušnohorské vrcholky v zimě často vystupují jako přízrak nad smogovou inverzí, která dál dusí Most, Teplice či Sokolov. Krušné hory se v minulých desetiletích staly jedním ze synonym člověkem vyvolané přírodní katastrofy: pohled na nekonečné kilometry mrtvých lesů, zničených průmyslovými imisemi, dokázal pohnout i hodně okoralými dušemi. A sem jet lyžovat?

Dnes už zase ano. Krušné hory mají dál svá specifika, některá však příjemná: z hustě osídlených aglomerací severních Čech je to sem kousek, ani z Prahy netrvá cesta o moc víc než hodinu, ze všech pohoří jsou Krušné hory metropolí nejbližší. Není tu draho a sněhové podmínky jsou srovnatelné např. s Jižerskými horami.

Běžky: eldorádo podél hranice

Dnešní podobu Krušných hor mají na svědomí procesy ve třetihorách, které vyzdvihly centrální část pohoří podle mohutného geo-

logického zlomu o 600 až 700 m vzhůru. Vrcholové partie jsou tedy velmi ploché. Tím je dáno rozdělení rajonů mezi dvě hlavní skupiny lyžařského národa: běžkaři se v Krušných horách drží na plochem hřebeni v blízkosti česko-německé hranice, sjezdaři zase v areálech na zmíněném zlomu, kterým hory strmě spadají do českého vnitrozemí.

Páteční běžkařskou trasu Krušných hor tvoří tzv. Krušnohorská lyžařská magistrála, probíhající po celém hřebeni paralelně s hranicí. Větší část se strojově upravuje. Po magistrále lze polykat desítky kilometrů k dalším a dalším obzorům, ale problémem je návrat: veřejná doprava v Krušných horách není zejména o víkendech příliš hustá. Většina běžkařů tak volí spíše okruhy a magistrálu projede jen menší kus.

Výborné podmínky pro běžkování ve východní polovině Krušných hor skýtá okolí Moldavy a Mikulova. Hustá spleť upravovaných stop vyhoví všem nárokům na obtíž-

nost. Hezký výlet vede třeba z Moldavy podél hranice na Cínovec. Zpátky se lze vrátit po německé straně hranice a ani vám nepřijde, že jste urazili 20 km. Pavouk frézovaných stop je na německém území ještě hustší než v Česku, projíždět budeme velkým zimním centrem pod vrchem Kahleberg (901 m). Tak jako všude v Krušných horách i zde si za dobrého počasí užijeme krásných výhledů – třeba od Cínovce na vulkanické kupy Českého středohoří, zvedající se nad oblačným mořem Mostecké pánve na jižním obzoru.

Další frekventovanou štací běžkařů jsou stopy kolem Mračného vrchu u obce Klíny nad Litvínovem. Závodní tratě jsou profilem náročnější, byť nepříliš dlouhé, a stejně jako u Moldavy i tady mají přímé napojení na magistrálu. Po ní se lze vydat k severu méně frekventovanou trasou do Českého Jiřetína a nazpět opět Německem; na trase máme návrší Jelení hlava (874 m), z jehož bezlesého temene můžeme spatřit i vzdálené vrcho-